Juni 2017 Jaargang 19 nummer 1

Nieuwsblad

Stichting Draagt Elkanders Lasten

Kennismaking
met Simon Koster,
die **3500 km.**
gaat fietsen naar Roemenië

Informatieavond *D.V. 4 juli 2017*

Stichting Draagt Elkanders Lasten

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van
'Stichting Draagt Elkanders lasten'

Kamer van Koophandel:
Ingeschreven onder nummer 24446913

Voorzitter en contactpersoon:
Wim Klippel
Kamerlingh Onnesstraat 82
2984 ED Ridderkerk
Tel. 0180-424793

Secretaris:
Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

Penningmeester:
Arie Velthuizen
Houtzaagmolen 7
2986 GD Ridderkerk
Tel 0180 42 39 86
Voor legaten verzoeken wij u contact op te nemen met de penningmeester

Gezinssponsoring:
Rianne Klippel
Molendijk 42
4671 BR Dinteloord
Tel. 0167-521900

Breigroep:
Joke van der Weiden
van Eesterensingel 16
2951 CK Alblasserdam
Tel. 078-6914619

Kleding inzamelen:
Iedere maandagavond (behalve 2e feestdagen) 19.00 – 19.30 uur
Lagendijk 78 Ridderkerk
Bijdrage: € 1,- per zak

Contactpersoon goederen inzameling:
Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

Website:
www.stichtingdraagtelkanderslasten.nl

Giften, sponsorgelden e.d.
ING banknummer
NL30 INGB 0670471046 t.n.v.
'Stichting Draagt Elkanders lasten'
te Ridderkerk

Vanaf de oprichtingsdatum (11-11-2008) worden wij door de belastingdienst aangemerkt als ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling). Hierdoor blijven uw giften aftrekbaar bij de belastingdienst.

ANBI

Inhoud

03 Van de voorzitter
04 Even voorstellen
05 Gezinssponsoring
06 Reisverslag
12 De stichting online
13 Informatieavond
14 Interview Simon Koster
16 Sebastian schrijft...
17 Roemeens recept
18 Terugblik
21 Van de penningmeester

Tijdens de zomermaanden geen inzameling

In de periode van 27 juni t/m 3 september zal er, zoals ieder jaar, op maandagavond in onze loods aan de Lagendijk geen inzameling zijn. De laatste keer dat u spullen kunt brengen, is dus 26 juni en de eerste keer dat u weer van harte welkom bent, is op 4 september.
Wij wensen u een goede vakantieperiode!

Meditatie:

Gods onmisbare zegen

"De zegen des HEEREN, die maakt rijk; en Hij voegt er geen smart bij"
Spreuken 10:22

In Spreuken 10:22 wordt benadrukt dat de zegen van de Heere rijk maakt. Dit benadrukt de absolute afhankelijkheid van de zegen van de Heere.
Onze inzet en de zegen van de Heere worden hier aan elkaar verbonden. Het is dezelfde boodschap als in Psalm 127. Daar zegt Salomo: "Zo de HEERE het huis niet bouwt, tevergeefs arbeiden deszelfs bouwlieden daaraan".
Basis van alles is Gods zegen. Menselijke inspanningen zijn daarvan afhankelijk. Zonder de hulp van de Heere krijgen wij niets van de grond. Dat betekent dus niet dat we maar af moeten wachten, passief moeten zijn. We worden geroepen om ons werk met inzet te doen. Maar de Spreuken waarschuwen ons hier voor de menselijke neiging om te denken in termen van succes in plaats van zegen. Graag schrijven wij succes op onze eigen rekening. Alsof de dingen die we bereiken gevolg zijn van eigen verdienste. Van Jobs welvaart en rijkdom staat er echter: "het werk zijner handen hebt Gij gezegend". De zegen van de Heere heeft dit bijzondere voorrecht: "en Hij voegt er geen smart bij".
Wat wil Salomo hiermee zeggen? Onze dagen zijn overvol met van alles en nog wat. Het ene is nog belangrijker dan het andere. Wanneer we elkaar dan vragen hoe het gaat, is het antwoord: "Druk, heel druk". Wat kan het vermoeiend zijn, dat dagelijkse hollen en draven. Daar gaat het nu precies over. Met "smart" wordt al ons zwoegen, ploeteren en piekeren bedoeld. Altijd maar doorgaan en jezelf afmatten. Maar dan zegt Gods Woord zo goudeerlijk: Zo niet! Alleen de zegen des HEEREN maakt rijk. Alles hangt af van Gods genadige aanwezigheid en van het zoeken en ervaren van Zijn tegenwoordigheid.
Het belangrijkste is om aan de voeten te zitten van de Bron van het allerhoogste en eeuwige goed, de Heere Jezus Christus. Zwoegen voegt daar niets aan toe.
Denk eens aan Lot en zijn keus voor de vlakte van Sodom. Het bracht hem veel smart en bitterheid. De rijke jongeling had vele goederen, maar was hem een oorzaak van tijdelijk en -zoals wij vrezen moeten- eeuwige smart. Achab bezat een kroon en een troon, maar lag ziek op bed van ontevredenheid, omdat hij de wijngaard van Naboth niet krijgen kon.
De wereldling komt niet verder dan brood met smarten. Allen die de Heere vrezen, leven van een beter goed. Hun deel is de zegen des Heeren, waarbij de Heere geen smart voegt. Want zelfs in de vele tegenspoeden die de rechtvaardigen ondervinden, maakt de Heere dat het geen smart geeft. Zijn nabijheid, troost en sterkte maakt alles goed. Dan doet Hij alle dingen zelfs meewerken ten goede, degenen die Hem liefhebben. "Uw zegen is over Uw volk".

Van de voorzitter

Wim Klippel

Op dit moment zit u nummer 1 van alweer de 19e jaargang van het Nieuwsblad van 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' te lezen. Sinds nummer 2 van jaargang 18 is er weer veel gebeurd in en door onze stichting.
Vorige keer moesten we het vertrek van een bestuurslid melden, maar nu kunnen we gelukkig vertellen dat we er weer twee nieuwe bestuursleden bij hebben. In januari mochten we Corina Gouweloos en Peter van der Lugt verwelkomen en zijn alle vacatures vervuld. Vanaf deze plaats wil ik beide actieve en enthousiaste jonge leden van harte welkom heten. We hopen op een goede en lange tijd met elkaar en bidden dat God ook het werk van beiden binnen het bestuur wil zegenen. Corina zal zich gaan bezighouden met de kindersponsoring en Peter met het bijhouden van de website.
Over de website gesproken: hebt u die recent nog bekeken? Dan zult u gezien hebben dat die volledig vernieuwd is. We hebben nu een overzichtelijke, eigentijdse website, waarop al onze activiteiten zijn terug te vinden.
Het werk voor onze doelgroep in Roemenië en Moldavië mag onverminderd doorgaan. Op verschillende plaatsen werden presentaties gegeven, er werd voor het eerst een taartenworkshop gehouden en we zijn gestart met de voorbereiding van de fietstocht van Simon Koster deze zomer ten bate van de kinderopvangprojecten die we ondersteunen in Cluj en Botosani. Er zijn twee transporten met schoolmeubilair en andere hulpgoederen naar Botosani gegaan.
En natuurlijk waren we weer in de gelegenheid om een bezoek te brengen aan onze vrienden in Roemenië en Moldavië. In het reisverslag leest u over de vooruitgang die er over het algemeen wordt gezien in de verschillende projecten. Geconstateerd moet worden dat hulp onverminderd noodzakelijk blijft, al lijkt die noodzaak zich iets te verschuiven van het westen van Roemenië naar het oosten en Moldavië.
Hoe meer naar West-Europa, hoe meer je de invloeden van Europa ziet en de gevolgen van een toch wel verbeterende economie. In Oost-Roemenië zie je daar nog niets van en in Moldavië heerst bittere armoede onder de meeste inwoners.

Voor de komende tijd hebben we daarom ook verschillende acties op touw gezet. Allereerst natuurlijk de fietstocht van Simon, ook de tweede taartenworkshop op 1 juli en een zangavond in de Grote Kerk van Dordrecht door onder andere 'Mannenkoor Tehillim' uit Dordrecht en het 'Korendijks Mannenkoor'. Verderop in dit Nieuwsblad, op Facebook en op onze website kunt u hier meer over vinden. Voor alles in dit Nieuwsblad geldt: D.V.

Ik wens u veel leesplezier.

Corina Gouweloos

Beste lezers,
Via deze weg zou ik me graag willen voorstellen aan jullie. Ik ben Corina Gouweloos, 27 jaar. Een aantal lezers zullen mij al herkennen, mede omdat mijn moeder (Roelie) al een heel aantal jaren bij de stichting betrokken is. In het centrum van Ridderkerk woon ik in een leuk appartement en in het dagelijks leven ben ik persoonlijk begeleider op een woongroep voor mensen met een verstandelijke beperking. Het is voor mij elke dag weer genieten en een uitdaging met deze spontane en open mensen! Naast deze leuke baan ben ik op verschillende gebieden vrijwilliger voor tieners, mensen met een beperking en nu dus ook voor 'Stichting Draagt Elkanders Lasten'. De stichting is mij zo ongeveer met de paplepel ingegoten, dus veel is al bekend, maar het is erg leuk om nu nog meer achter de schermen mee te kunnen werken. Vanaf heden zal ik verantwoordelijk zijn voor de kindersponsoring. Afgelopen mei was het voor mij de derde keer dat ik in Roemenië ben geweest. De eerste keer was op mijn achttiende en de andere twee vorig jaar en dit jaar. Telkens weer bijzonder om daar onze vrienden te ontmoeten en écht het verschil te kunnen maken.
Ik ontmoet u/jou graag bij een van onze activiteiten!

Hartelijke groet, Corina Gouweloos

Peter van der Lugt

De kans is groot dat u 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' al langer kent dan ik. Twee jaar geleden kwam ik in aanraking met de stichting via de jeugdvereniging van de 'Bethelkerk'. Mijn vrouw (toen nog mijn vriendin) en ik waren onder de indruk geraakt van de nood in Roemenië en boden aan om te gaan collecteren voor de stichting. In augustus 2016 ben ik getrouwd met mijn lieve vrouw, Josianne. Sindsdien wonen wij op een prachtig stekje met hele vriendelijke buurtgenoten. Zo kwam afgelopen december onze achterbuurvrouw, Roelie, langs (wie kent haar niet?). U voelt de bui al hangen, zij vroeg of wij weer wilden collecteren. Maar dat was niet het enige. Zij vroeg namelijk ook of ik soms in het bestuur wilde van de stichting… Ik wist niets anders uit te brengen dan dat ik graag wat tijd wilde om hierover na te denken.
Begin januari had ik na veel nadenken, gebed en een gesprek met Wim en Roelie de knoop doorgehakt. Tot nu toe heb ik er nog zeker geen spijt van gehad en ben ik blij om betrokken te zijn bij de stichting.
Ergens anders in dit Nieuwsblad vindt u een stukje over de website, dat is één van de dingen waar ik mij mee bezighoud binnen de stichting. In het dagelijks leven werk ik bij een IT-bedrijf, ben ik graag bezig in de tuin en aan het genieten van onze kippetjes. O, en voordat ik het vergeet… mijn naam is Peter van der Lugt (23 jaar).
Graag ontmoet ik u eens in het echt, wellicht op de aanstaande informatieavond!

Nieuws van de breigroep

Wat een breiwerk is er weer ingeleverd: zakken vol met truien en dekens, mutsen en sjaals. Vooral weer heel veel dekens. Steeds weer in elkaar gezet door mevrouw v/d Elshout uit Hendrik-Ido-Ambacht. Wat hebben wij het goed hier in Nederland; we kunnen alles kopen of zelf maken. Dank aan alle breigroepen in de regio Alblasserwaard en Drechtsteden, Ridderkerk, Hardinxveld-Giessendam en Rotterdam. Er komen er steeds meer bij. Vaak kopen zij zelf al hun wol en schenken dit in de vorm van breigoed aan de armsten van Roemenië. Heel veel dank aan al die actieve mensen die hun tijd gebruiken, thuis op hun stoel of bank voor de ander die het zo hard nodig heeft.
De 'PCOB handwerkclub' uit Alblasserdam komen 1x per maand bij Joke aan huis en breien en haken voor Roemenië.
Handwerkclub 'De Vlijtige Liesjes' bestaat intussen 2 jaar.

Joke van der Weiden

Hoe een **mooi** gebaar van een gezinssponsor tot **zegen** werd

Ana en Aurel en hun 3 jonge kinderen, 1 van de vele arme Roemeense gezinnen die gesponsord worden via onze stichting. Dit gezin woont in een kelder van een gebouw. De vaste lasten zijn hoger dan hun inkomen, waardoor ze vaak honger moeten lijden en o.a. geen kleding kunnen kopen of medische behandelingen kunnen ondergaan. Mede dankzij de financiële steun van de sponsor van dit gezin is stichting 'Ecce Homo' in staat om hulp te bieden in de vorm van begeleiding, evangelisatie en het aanbieden van hulpgoederen, zoals voedsel en kleding.

Even voor kerst 2016 kreeg ik een bericht van de sponsor met de vraag of het mogelijk was om een extra donatie te doen voor dit gezin, zodat er bijv. een kerstpakket samengesteld kon worden. Wat een ontzettend mooi gebaar! De sociaal werkster van 'Ecce Homo' die dit gezin begeleidt, heeft daarom voor de kinderen snoep, speelgoed en toiletartikelen gekocht en samen met Ana voedsel, schoenen en kleding aangeschaft. Ook werden er verf en materialen gekocht, waarmee de vochtige muren gerepareerd en geverfd konden worden. Voor het gezin was het een enorm welkome verrassing. Ana kon moeilijk geloven dat ze nu genoeg geld had om het hoognodige voor haar kinderen te kunnen kopen en dat God in hun behoeften voorziet via mensen die vele kilometers van hen vandaan wonen. Ze kon de woorden niet vinden om haar dankbaarheid uit te drukken, omdat ze zo onder de indruk was.

In januari bereikte ons het bericht dat het betreffende gezin problemen had met het gasfornuis. Het was oud en lekte gas, waardoor het gezin gevaar liep. Het gasfornuis diende tevens als (enige) verwarming. Om de risico's zoveel mogelijk te beperken, werden de raampjes opengezet, zodat het gas niet geheel in de kleine ruimte zou blijven hangen. De gezinssponsor besloot daarom om nog een extra gift over te maken voor een nieuw gasfornuis en het benodigde kookgerei. Wat was het gezin hier ontzettend blij mee! Door dit nieuwe gasfornuis zijn er 2 problemen opgelost: de gezinsleden lopen geen gevaar meer door het gas en er is niet zoveel warmteverlies meer in huis doordat ze de raampjes niet meer open hoeven te zetten. Ana was in tranen en vertelde dat deze hulp een grote zegen van God is voor haar en haar familie.
Wat is het mooi dat Ana hierin Gods goedheid ervaart en hoe God daarvoor een sponsor heeft ingezet. Daardoor is er toch een extra mooi doel bereikt. Geweldig!

Tijdens de reis in mei jl. heb ik met de hele groep dit gezin mogen bezoeken en het nieuwe gasfornuis mogen bewonderen. Ook hebben we een voedselpakket en speelgoed voor de kinderen meegebracht. Helaas waren Ana en haar oudste zoontje niet aanwezig (oma paste op de kinderen), maar gelukkig hebben we kunnen genieten van de guitige snoetjes van de jongste 2 kinderen. Het was duidelijk dat Ana haar uiterste best doet om haar woonruimte zo netjes en gezellig mogelijk te maken.

Vanaf deze plaats wil ik de sponsor nogmaals bedanken voor de vrijgevigheid!

Rianne Klippel

Reisverslag Roe

Eline Crum

'Amazing Grace'

Donderdag 11 mei 2017
Om 12.00 uur komt het reisgezelschap samen bij Wim. Met deze reis gaan Wim, Cees, Corina, Rianne en Eline mee. De koffers worden gewogen en sommige spullen worden nog overgeladen. Roelie en Joke komen uitzwaaien, evenals familieleden.
Roelie leest met ons een gedeelte uit Psalm 62 en gaat voor in gebed. Daarna is het serieus tijd om afscheid te nemen en stappen we in de auto's op weg naar Eindhoven. Het is rustig op de weg en we komen ruim op tijd aan op de parkeerplaats. Bij het vliegveld gaat het inchecken ook voorspoedig, al worden we bij de douane wel uitgebreid gecontroleerd, en er is tijd om even met elkaar nog een bakje te doen. Dan gaan we boarden en om 15.40 uur gaan we de lucht in.
Om 18.40 landt ons vliegtuig in Cluj-Napoca. Daar staan Liviu en George al op ons te wachten. Na een hartelijke begroeting brengen zij ons naar het kantoor van 'Ecce Homo', waar een heerlijke maaltijd al op ons staat te wachten.
Tijdens het eten, wisselen we nieuwtjes uit met Liviu en zijn dochter Cristina.
Na het eten is er nog tijd voor een avondwandeling naar de supermarkt. Iedereen van het

V.l.n.r. Cees van der Steldt, Corina Gouweloos, Eline Crum, Rianne Klippel en Wim Klippel.

menië/Moldavië

11 tot 18 mei 2017

reisgezelschap is al eerder mee geweest en het omschakelen kost ook weinig moeite. We zijn weer in Romania!

Vrijdag 12 mei 2017
We staan vanmorgen vroeg op om samen met de medewerkers van 'Ecce Homo' de dagopening bij te wonen. Elke dag van de week heeft de dagopening een thema en voor vandaag zal er gebeden worden voor de regering van Roemenië.
Na het ontbijt gaan we op bezoek bij ouderen. Oana, sociaal werkster bij 'Ecce Homo', gaat met ons mee.
Het eerste adres waar we naartoe gaan betreft een oudere vrouw, die al haar hele leven gezondheidsklachten heeft. Zij is rolstoelgebonden, heeft ernstige nierproblemen en verblijft het grootste gedeelte van de dag op bed.
Zij wordt verzorgd door een man die bij haar in huis woont en ernstige longklachten heeft. Hij heeft jaren gewerkt in een glasfabriek in Turda.
Het stel woont in een groot en net appartement. We verbazen ons over de ruimte. Oana vertelt dat dit stel een huis toegewezen heeft gekregen door de burgemeester. Omdat de vrouw een rolstoel nodig heeft, is het zo'n groot appartement. De huur is ook niet hoog, maar de stookkosten zijn wel fors. Daarnaast zijn de kosten voor medicatie en dergelijke zo hoog, dat niet elke maand de medicatie aangeschaft kan worden die nodig is. Soms kopen ze de medicatie die de man nodig heeft, een andere maand kan alleen medicatie voor de vrouw aangeschaft worden.

Na dit bezoek stappen we weer in de bus en vinden we met veel moeite een parkeerplaats voor het volgende bezoek. Achter een poortje blijkt een typisch Roemeens binnenplaatsje schuil te gaan; een pleintje met kleine huisjes. In een van de huisjes woont een oude vrouw van 80 met haar 50-jarige zoon. Haar zus is op bezoek. Oana vertelt dat beide zussen volwassen zoons hebben met een fors alcoholprobleem. De zoons maken misbruik van hun moeders, o.a. door geld te gebruiken voor hun verslaving. Het gebeurt vaak in Roemenië, dat volwassen kinderen op deze manier misbruik maken van hun ouders. Er is geen regeling voor de opvang van zulke kwetsbare ouderen.
De oudste zus is onlangs flink gevallen. Haar gezicht ziet behoorlijk blauw en ze ligt op bed. Ze ziet er moe en oud uit. Na de val is ze een paar dagen opgenomen geweest in het ziekenhuis. Het beste zou zijn als ze naar een verpleeghuis zou kunnen. Hier is Oana mee bezig, maar de oude dame heeft eerst een medische controle nodig, voordat ze in een verpleeghuis geplaatst kan worden. Ze is de afgelopen 20 jaar niet door een arts gezien.
De jongste zus zorgt nu zo goed en zo kwaad als het gaat voor haar, maar ook zij heeft de nodige problemen met haar zoon. We nemen afscheid van beide vrouwen en rijden terug naar het kantoor van 'Ecce Homo'.

George neemt het stuur over en gaat met ons naar het bejaardenhuis in Luna de Jos. Na een halfuurtje rijden, arriveren we daar. Het duurt lang voordat de poort geopend wordt. We worden welkom geheten door een van de medewerksters. Er wordt ons gevraagd om te wachten, terwijl het personeel druk staat te bellen. Dus wachten we onder een afdakje, omdat het net begint te regenen. Na veel gebel, wordt ons meegedeeld dat we wel een korte rondleiding krijgen, maar dat er geen foto's of opnames gemaakt mogen worden. Dit, omdat de directie bang is dat de opnames in de media terechtkomen. We proberen uit te leggen dat we alleen opnames maken om ons werk te laten zien in Nederland en dat dit voor een klein publiek bestemd is, maar hoe we ook ons best doen, het blijft niet toegestaan door de directie. We krijgen wel een korte rondleiding door het hoofdgebouw,

maar doordat er niet echt veel uitleg gegeven wordt, besluiten we maar om terug te keren.
George baalt ook flink van de situatie en begrijpt niet waarom er zo moeilijk gedaan wordt; ons bezoek was aangekondigd!

Na de lunch bij 'Ecce Homo' gaan we in de middag gezinnen bezoeken. Het eerste gezin is een zigeunergezin. Op een klein pleintje staan wat huisjes bij elkaar, nou ja….huisjes….het zijn meer aaneengeschakelde kamertjes. We gaan op bezoek bij een gezin met 5 kinderen. 2 van de kinderen hebben een spierziekte. Het huisje is ongeveer 5 bij 3 meter groot en hier leven 8 mensen in, want oma woont ook nog bij het gezin in. Onvoorstelbaar dat in zo'n kleine ruimte, zoveel mensen bij elkaar leven! De zorg voor de kinderen met de spierziekte is zwaar. Beiden zijn in het bezit van een rolstoel, maar daar hebben ze binnenshuis dus niets aan. En buiten is het al niet veel beter: het pleintje voor het huis bestaat uit niets meer dan aangestampte grond. In de hoek staat een Dixi-toilet, geregeld door de gemeente. Op de kachel buiten staat een pan met mais te pruttelen, waarschijnlijk voor de mamaliga.
Een van de kinderen weigert de laatste tijd om te eten. Voor de ouders is dat moeilijk om te zien en ermee om te gaan. Het oudste meisje van het gezin heeft het ook zwaar; zij is inmiddels aan het puberen, maar in het kleine huisje is er nul privacy.
Vergeleken met de zorg en de aanpassingen die er in Nederland beschikbaar zijn voor gehandicapten, is dit een zeer schrijnende situatie.
We laten een voedselpakket en wat speelgoed achter voor het gezin en de kinderen, wat dankbaar aanvaard wordt en gaan verder naar het volgende gezin.

Dit gezin bestaat uit een weduwnaar en zijn 14-jarige zoon wordt ons verteld. Bij binnenkomst schrikken we van de leefsituatie: het dak van het huis hangt helemaal uit elkaar, binnen is de vader bezig de muren opnieuw te stuken. Het is er donker en bedompt. Op een bed in het kleine kamertje zit een jongetje. Hij is aan het tekenen. Razendsnel tekent hij vliegtuigen, auto's en andere figuren. Hij ziet eruit als een 8-jarige, maar de vader vertelt ons in goed Engels dat hij echt 14 jaar is.
Doordat de vader zo goed Engels spreekt, is het makkelijk zijn verhaal te volgen. Hij is 8 jaar geleden weduwnaar geworden. Het lukte hem lange tijd om voor zijn kinderen te zorgen. Hij heeft er 5, maar de meesten zijn al het huis uit. Een tijd geleden brak er een klein brandje uit in het dak van het huis. De brandweer is gekomen, maar die heeft meer stukgemaakt aan het huisje dan noodzakelijk was om de brand te blussen.
De man is kok geweest, maar nu heeft hij zelfs geen fatsoenlijk fornuis om op te koken. Volgens de vader is dit ook de reden dat zijn zoon een groeiachterstand heeft. Daar staan we dan met ons voedselpakket…vol met spullen die bedoeld zijn om mee te koken…
We besluiten om echt praktische hulp te bieden en deze man een fornuis te schenken. De man is in tranen als hij dat hoort en bedankt ons uitgebreid. Uit zijn verhaal begrijpen we iets hoe zwaar deze man het heeft en hoe zwaar de zorg voor zijn kinderen hem valt.
We laten hem achter in de wetenschap hem het gevoel te hebben gegeven dat hij er niet helemaal alleen voor staat.

Van het derde gezin zijn de ouders helaas niet thuis. Het gezin heeft, dankzij een gulle sponsor, een nieuw gasfornuis ontvangen . De oma is wel thuis om op de twee kleine kinderen te passen. Het huis bevindt zich in een kelder, dus is het er nogal donker. Maar alles ziet er keurig uit en de kinderen zijn echte schatjes. Ze zijn blij met het nieuwe speelgoed wat we ze geven. Omdat de ouders zelf niet thuis zijn, houden we het bezoekje kort.

Op de terugweg gaan we nog langs bij 'A-mic' om cadeaus te geven aan sponsorkinderen. We worden hartelijk ontvangen met

een kopje thee. In het Engels mogen we ons om de beurt voorstellen en alles wordt door Cristi (1 van de kinderen in 'A-mic') vertaald naar het Roemeens.
Later wordt er nog wat gezongen. Het is mooi om te zien dat de kinderen in 'A-mic' opgroeien in een rustige en veilige omgeving. We gaan nog even langs bij een van de appartementen bij 'A-mic', waar de oudere kinderen wonen en waar ze oefenen om zelfstandig te gaan wonen.
Nadat we afscheid genomen hebben, wacht ons nog een maaltijd bij 'Ecce Homo' en een gesprek over de gang van zaken bij 'Ecce Homo'.

Na een dag vol indrukken, gaan we tijdig slapen. Morgen hebben we een lange rit voor de boeg!

Zaterdag 13 mei 2017
Na het ontbijt stappen we in de bus op weg naar Botoșani.
We rijden door het –inmiddels vertrouwde- Roemeense landschap. Roemenië is en blijft een prachtig land als het gaat om landschap en cultuur. Toch blijven de indrukken van gisteren ook nog rondspoken in mijn hoofd. Er is duidelijk een verandering te zien in het straatbeeld in Cluj-Napoca: er zijn veel meer auto's, er lijkt ook meer gebouwd te worden en de wegen zijn ook niet meer zo slecht als eerst. Maar toch, de armoede en ellende zijn er nog steeds en worden ook niet minder. Achter veel poortjes en in veel huizen, hoe netjes ze er misschien ook uitzien, gaat nog veel leed schuil. En dat lijkt niet minder te worden.

Om even te genieten van het landschap, lunchen we bij het meer van Cobilita. Het is prachtig, een stuwmeer gelegen tussen de heuvels. We moeten wel een eindje omrijden, maar dat is geen probleem. Tenminste, op de heenweg dan. Als we terug willen gaan naar de hoofdweg, stuiten we op wegwerkzaamheden. En dat gaat op z'n Roemeens: midden op de weg staat een betonwagen te lossen. We wachten geduldig tot deze klaar is en kunnen na een kwartiertje doorrijden. Na een paar meter moeten we opnieuw wachten op een volgende betonwagen. Uiteindelijk lopen we een klein uur vertraging op, voordat we weer terug zijn op de hoofdweg.
De rest van de reis kunnen we gelukkig goed doorrijden, al belanden we wel in een flinke plensbui en dan is het goed opletten op de weg!

Aangekomen in Botoșani rijden we door naar 'Pentru Tine'. We worden hartelijk welkom geheten door Sebastian. De warme maaltijd staat al klaar en we kunnen zo beginnen met eten.
Diana is nog met de kinderen bij haar ouders in Cluj-Napoca, dus we kunnen de kleine Filip nog niet zien.
De klompjes die we als kraamcadeau hebben meegenomen, geven we alvast en worden dankbaar aanvaard.
Na het eten gaan we naar het hotel, waar we met elkaar de dag nog even nabespreken.

Zondag 14 mei 2017
We gaan 's morgens naar de kerk in Botoșani. Daar zien we weer veel bekende gezichten.
Na de dienst eten we bij 'Pentru Tine'. Sebastians tante heeft een heerlijke maaltijd voor ons klaargemaakt.
De rest van de dag hebben we de tijd voor onszelf. We maken een wandeling door het park en we zijn in de gelegenheid om wat evangeliën uit te delen.
Wat opvalt, is dat er veel gebedeld wordt aan de trappen van het hotel. We proberen met de mensen een gesprekje aan te knopen, wat wel lastig is door de taalbarrière.

Maandag 15 mei 2017
's Morgens bezoeken we de school in Stefanești. De school bestaat uit een groot hoofdgebouw met in de omliggende dorpen een aantal dependances. Het is een streekschool, wat betekent dat de kinderen van heinde en ver komen om onderwijs te volgen. De directrice van de school ontvangt ons hartelijk met koffie en lekkers.
We krijgen een rondleiding door het gebouw en de kleuterschool. De school ziet er netjes uit, maar uit het verhaal blijkt dat ook hier de nodige problemen zijn. De enorme gymzaal naast de school wordt niet gebruikt, omdat er geen watervoorziening is en er dus niet gedoucht kan worden na de gymles en in de winter is het er erg koud, omdat er geen verwarming aanwezig is.
We nemen ook een kijkje bij de tuin van de school. Hier wordt praktijkles gegeven aan de studenten die agrarisch onderwijs volgen, maar er is geen budget voor lesmateriaal. Dus hebben de studenten maar een lapje grond omgespit en wat planten gepoot.
Ik vraag me af hoe studenten hier af moeten studeren en de praktijk ingaan als er niet praktijkgericht onderwijs gegeven kan worden….
Even later bezoeken we de dependances in de nabijgelegen dorpjes. Op deze scholen krijgen de zigeunerkinderen les. Het verschil in de gebouwtjes valt meteen op; de dependances zijn duidelijk minder onderhouden. De directrice vertelt over de problemen die er zijn met de zigeunerkinderen: ze zijn moeilijk op school te houden. Vaak halen ouders hun kinderen van school,

voordat ze af kunnen studeren. Ook het gedrag van de kinderen zorgt voor problemen.
We zien dat de meubeltjes die vanuit Nederland zijn getransporteerd goed terecht zijn gekomen. In een van de klassen hebben kinderen les. Ze zijn keurig gekleed in schooluniformen.
Na het maken van wat foto's, nemen we afscheid van de directrice en gaan terug naar Botoșani.
Na de lunch bij 'Pentru Tine' nemen we een kijkje bij de opvang van de kinderen. Zij krijgen van Claudia les over klokkijken en tijd. De lesstof wordt door Claudia op een laagdrempelige manier uitgelegd.
Na de theorie krijgen de kinderen de opdracht om in groepjes een portret te maken van de gasten, van ons dus.
Het zorgt voor de nodige pret onder de kinderen om onze gezichten goed op papier te krijgen, maar hier en daar wordt ook geconcentreerd gewerkt. De resultaten zijn sprekend, alle details zijn vastgelegd in het portret! En passant wordt er ook nog door de kinderen geoefend met hun Engels als ze zich voorstellen of wat willen uitleggen.
Als het tijd is om aan het huiswerk voor school te beginnen, nemen we afscheid van de kinderen. We gaan nog even naar het centrum waar Sebastian ons het gebouwtje laat zien wat de kerk heeft gehuurd om vanuit het centrum te evangeliseren. Dit gebouwtje is gebruikt om de Esther-cursus te geven, een laagdrempelige en praktische cursus voor vrouwen. Er zijn 12 thema's die behandeld worden en van elk thema wordt kort uitleg gegeven wat er over bijvoorbeeld het schoonhouden van je huis in de Bijbel staat. Alle lessen worden afgesloten met praktische voorbeelden en de vrouwen krijgen na een les een kleine attentie mee, wat betrekking heeft op het behandelde thema. Sebastian vertelt dat de cursus een groot succes was. De kerk heeft echter besloten om te stoppen met de huur van het gebouwtje, omdat er te weinig vrijwilligers zijn om het goed te laten lopen.

Dinsdag 16 mei 2017
Vandaag staat de trip naar Moldavië op de planning. We moeten wachten op Emanuel die met ons mee gaat. Die verwacht om 11.00 uur te landen op het vliegveld en hoopt rond 11.30 uur bij 'Pentru Tine' te zijn.
Dat geeft ons mooi de gelegenheid om de kinderopvang van 'Pentru Tine' te bekijken. Sinds kort worden hier kleine kinderen opgevangen. De kindjes kijken een beetje verlegen naar de groep volwassenen die binnen komt vallen, maar gaan even later weer verder met hun spel.
De kinderopvang ziet er gezellig en verzorgd uit en past geheel binnen het concept van 'Pentru Tine'.
Als Emanuel arriveert, stappen we gelijk in de bus naar Moldavië. Na een goed uur bereiken we de grens.
Aan de Roemeense kant kunnen we na een korte paspoortcheck gelijk doorrijden. Over een stuwdam bereiken we de Moldavische grens. Emanuel vertelt dat er tegenwoordig scanners bij de grens staan, die bedoeld zijn om vrachtwagens te scannen en zo te proberen de mensensmokkel te beperken.
Zonder problemen worden we ook bij deze grensovergang doorgelaten. Het scheelt ook wel dat de douaniers Emanuel inmiddels kennen.
Het is vanaf de grens een goed uur rijden naar Soroca . Onderweg pikken we een lifter op en Emanuel voert een ernstig gesprek met hem. We geven deze man een evangelie mee. Eerst is hij wat aarzelend, maar Emanuel vertelt later dat hij zich steeds meer openstelde om de boodschap van het Evangelie te horen.

Het is voor mij de eerste keer in Moldavië en er is duidelijk een verschil met Roemenië. Allereerst zijn de wegen nog slechter dan in Roemenië en rijden er vooral oude Lada's en Tatra's rond. Het landschap is wel prachtig, maar de huisjes en dorpjes die we passeren zien er troosteloos en armoedig uit. Het lijkt alsof er een grauwe sluier over de dorpjes en stadjes hangt.
We bereiken eindelijk Soroca en gaan naar het huis van Aurel en Cornelia. Aurel is bezig het kerkelijk werk in Soroca en Niorcani op te zetten, samen met zijn vrouw. Ze huren een huisje in Soroca en doen van daaruit het werk. We worden hartelijk ontvangen en krijgen een maaltijd voorgeschoteld. Daarna gaan we naar de supermarkt om boodschappen te doen voor voedselpakketten. Als we alles hebben ingeladen, gaan we onderweg naar Niorcani. De weg ernaartoe is nauwelijks meer een weg te noemen, een en al kuilen! Gelukkig is het nu droog, maar 's winters is deze weg bijna niet begaanbaar met de auto. Over de 35 kilometer van Soroca naar Niorcani doen we ruim een uur! Gelukkig is er onderweg genoeg te bespreken. Emanuel vertelt over het werk in Moldavië. Door de overheid wordt er wantrouwend gekeken naar al het zendingswerk. De overheid heeft zelfs opgeroepen om kerkelijke instanties lastig te vallen, maar gelukkig wordt hier geen gehoor aan gegeven door de Moldaviërs. Zij zijn juist blij en dankbaar met alle hulp die er geboden wordt.
Maar eindelijk arriveren we dan bij het kerkgebouw. In het rustige dorpje valt onze komst erg op. Als we bij het kerkje zijn, komen er steeds meer dorpsbewoners aanlopen.
Omdat er te weinig tijd is om gezinnen te bezoeken, zal er in het kerkgebouw een kleine samenkomst gehouden worden. Het gebouw is nagenoeg compleet gerestaureerd, alleen de wanden moeten nog geverfd worden.

In het kleine kerkje nemen we plaats op de stoelen. De voorganger is ondertussen ook gearriveerd. Emanuel legt uit dat er eerst gezongen zal worden en daarna zal een gebedsmoment zijn. Het eerste lied wat gezongen wordt is 'Amazing Grace'. Op mij maakt dat diepe indruk. Er is in dit kleine kerkje een kleine groep mensen die bijna niets bezit en elke dag moet vechten om rond te komen en aan eten moet zien te komen. En dan zingen juist deze mensen met elkaar over wonderbaarlijke genade, dankbaarheid en blijdschap.
Ik zie doorleefde gezichten van mensen die te lijden hebben onder de situatie in hun land, ik zie de gezichtjes van de kinderen voor wie de toekomst nog open is en ik zie de gezichten van Aurel, Sebastian en Emanuel, die zich geroepen weten om de genade van God te verspreiden onder deze mensen en die zich daar met alles voor inzetten.

De bijzonderheid van het moment is tastbaar in het gebouw. Tijdens de dienst worden er dankwoorden uitgesproken voor de mensen in Nederland, die zich om dit afgelegen plekje in Moldavië bekommeren. De woorden die gesproken worden, versta ik dan wel niet, maar ik proef de dankbaarheid en de hoop die er is bij deze mensen.
Wim spreekt de hoop uit dat dit kleine kerkgebouwtje, in dit kleine dorpje, gebruikt zal mogen worden om iets groots in gang te zetten. Hij refereert hierbij aan de woorden uit Psalm 127; 'Zo de Heere het huis niet bouwt, tevergeefs arbeiden deszelfs bouwlieden daaraan.'

Na de dienst delen we de pakketten met het voedsel uit en geven we speelgoed aan de kinderen. Met armen vol spullen gaan de mensen daarna naar huis en wij gaan de lange weg terug naar Botoșani.
Het is al bijna donker als we vlakbij Soroca afscheid nemen van Aurel. Daarna rijden we terug naar de grens. Daar wacht ons nog een verrassing in de vorm van een heuse drugshond die in de bus komt snuffelen. En ja hoor, de hond slaat alarm bij een doosje sigaren. Gelukkig hoeft de hond niet verder de bus te onderzoeken, tot opluchting van iemand die het niet zo heeft op viervoeters.
Na dit avontuur kunnen we de grens passeren en komen we om middernacht aan bij 'Pentru Tine'. We nemen afscheid van Emanuel en gaan terug naar het hotel.

Woensdag 17 mei 2017
Na de lange dag van gisteren, gaan we vandaag op terugreis naar Cluj-Napoca. We nemen bij het hotel afscheid van Sebastian. Die was eerst van plan mee te reizen naar Cluj-Napoca om een paar dagen bij zijn gezin te zijn, maar er wacht nog zoveel werk dat hij besloten heeft in Botosani te blijven.
Om 9.00 uur stappen we in de bus. Het is heerlijk weer en de reis verloopt prima. We hebben besloten op kraamvisite te gaan bij Filip en Diana en Sara. Het is even zoeken, maar als het huis gevonden is, worden we hartelijk ontvangen. Het wordt een gezellig uurtje, waarin allerlei nieuwtjes uitgewisseld worden.
Dan is het tijd om terug te gaan naar het kantoor van 'Ecce Homo'.
Daar wacht het eten al op ons en na het eten volgt nog een kort gesprek met Liviu. De rest van de avond hebben we voor onszelf.

Donderdag 18 mei 2017
Omdat we pas rond de middag gaan vliegen, besluiten we na het ontbijt bij Rodica en Peter Morar langs te gaan. Daar worden we, zoals gewoonlijk, hartelijk ontvangen. Rodica en Peter lijken maar niet ouder te worden en zijn altijd enthousiast.
We praten bij over alle nieuwtjes en krijgen een rondleiding door de apotheek en fysioruimte.
Na een uurtje gaan we terug naar het kantoor van 'Ecce Homo' en laden we de koffers in de bus. Er wordt nog een groepsfoto gemaakt en dan is het tijd om ook hier afscheid te nemen.

Op het vliegveld blijkt een grote groep uit Zwijndrecht ook terug te vliegen naar Nederland. Zij zijn 10 dagen op Pata Rat geweest! De terugreis verloopt verder voorspoedig en we landen rond 15.00 uur op Nederlands bodem. Na wat files zijn we om 17.30 uur in Ridderkerk, waar iedereen zijn familieleden weer terugziet.

Hoe vaak je de reizen naar Roemenië ook maakt, tijdens elke reis zijn er bijzondere momenten of situaties die indruk op je maken. Dit was ook deze reis het geval. De situaties die we bij het bezoeken van gezinnen in Cluj-Napoca meemaakten, zijn lastig om los te laten. Vooral ook omdat het contrast tussen rijk en arm steeds groter lijkt te worden. Maar ook de ontmoeting met de mensen in Moldavië heeft indruk gemaakt. Daar is nog geen sprake van veel contrast tussen rijk en arm. Je ziet aan alles dat Moldavië nog een lange weg heeft te gaan, voordat er sprake is van een westerse standaard. Maar de hoop en dankbaarheid die daar aanwezig was en de gedrevenheid waarmee de sociaal werkers zich inzetten voor de medemens hebben indruk gemaakt. Het werk voor de naasten in Roemenië en Moldavië is nog niet gedaan. Maar we mogen ook stilstaan bij wat er al bereikt is, dankzij de steun van de trouwe sponsors en iedereen die het werk van 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' steunt en dan zeggen: "Amazing Grace".

De stichting **online**

Ondertussen mag ik ruim 2 jaar beheerder zijn van de Facebook-pagina van de stichting. Mede dankzij de input van bestuursleden en de website kan ik het op de sociale media goed up-to-date houden.
In 2016 moest ik vaak langs verkopingen en informatieavonden om ervoor te zorgen dat er een passende foto bij het bericht kwam te staan. Tegenwoordig hebben alle bestuursleden een telefoon waarmee foto's gemaakt en verstuurd kunnen worden. Ook daarin gaat de stichting met de tijd mee.
En dat de telefoon goed van pas komt, is te zien tijdens een reis naar Roemenië en Moldavië. Eén van de reisgenoten zorgt elke dag voor een update van de reis. Dit gebeurt allemaal vanaf de telefoon op de locatie waar ze zich op dat moment bevinden. Vanuit Nederland hoef ik daar helemaal niets voor te doen. Gemiddeld kijken er tussen de 200 en 400 personen naar een bericht. Wanneer we berichten plaatsen van grote activiteiten, zoals bijv. de foto's van de taartenworkshop of de reis dan kijken er ruim 1200 personen naar het bericht.
Het is ook geweldig om te zien dat er steeds meer mensen de Facebook-pagina gaan volgen. Vorig jaar hadden we 147 volgers op Facebook. Op dit moment zitten we op 197 volgers!! Daarvan zijn er 179 uit Nederland, 16 uit Roemenië en zelfs iemand uit Italië en Nieuw-Zeeland. Als we de statistieken bekijken, zien we dat het 73% vrouwelijke volgers zijn en dat de leeftijd van alle volgers tussen de 18 en 71 is. Het is mooi om te zien dat er een groot aantal volgers bij komt tijdens een reis.

In het komende halfjaar zal ik natuurlijk weer mijn best doen om iedereen weer op de hoogte te houden met informatie en foto's van activiteiten. Daarnaast hoop ik in oktober zelf naar Roemenië te gaan, dus dan zorg ik dat jullie niets missen van de reis. Wilt u ook de stichting volgen? Zoek dan snel op Facebook onder de naam 'SDELridderkerk'.
Vriendelijke groet,

Peter Gouweloos.

Websiteweetjes

Het is u vast al opgevallen dat onze website (www.stichtingdraagtelkanderslasten.nl) in een heel nieuw jasje is gestoken! Zo niet, neem dan gelijk even een kijkje (mag eventueel ook ná het lezen van dit stuk).
Het bouwen van de website was een hele klus. Complimenten voor Cees en Van der Perk Groep. Toen het zware werk gedaan was, besloot ik bij de stichting te komen en te vertellen dat ik ook wel iets van websites afweet…
Nu de nieuwe website als een zonnetje draait, is het werk echter nog niet gedaan. Allereerst moet de inhoud van de website bijgehouden worden. Nieuwe projecten en acties worden toegevoegd en dat op een zo aantrekkelijk mogelijke manier. U kunt altijd, of u nou uw mobiel, tablet of laptop gebruikt, op de hoogte blijven van de laatste vorderingen van de stichting. Toch is het bijhouden van de inhoud slechts een klein gedeelte van de werkzaamheden. Veel werkzaamheden zijn niet zichtbaar.

Omdat onze domeinnaam (stichtingdraagtelkanderslasten.nl) niet de allerkortste is, zoeken veel mensen onze website op via een zoekmachine, zoals Google. Ervoor zorgen dat zo'n zoekmachine precies onze website toont in de zoekresultaten is vaak nog een best moeilijke klus. Zo moeten wij het opnemen tegen een heel aantal gelijknamige vrouwenverenigingen en andere naamgenoten. Maar zoals het hoort, staan wij met vlag en wimpel bovenaan.
Binnenkort hopen we ook te gaan experimenteren met gratis advertentietegoed van Google, om zo nog meer mensen te kunnen bereiken.
Uiteindelijk heeft dit alles het doel dat zoveel mogelijk mensen de nood, die wij als stichting proberen te bestrijden, onder ogen krijgen en hierdoor geraakt worden.

Wanneer zien wij u terug op de website?

Wist u dat…

- de website ook gevonden wordt wanneer u zoekt op 'puppycursus alblasserdam'?
- er op het moment van schrijven 446 verschillende gebruikers de website bezocht hebben sinds 28 februari?
- dat deze bezoekers in totaal 4.574 pagina's opgevraagd hebben en daar in totaal 53 uur zoet mee waren?

Peter van der Lugt

Informatieavond

‘Stichting Draagt Elkanders lasten’

D.V. dinsdag 4 juli 2017

Traditiegetrouw organiseren we weer een informatieavond. Het is een niet meer weg te denken gewoonte om na iedere Roemenië-reis zo’n avond te organiseren. Op deze avond wordt u weer helemaal bijgepraat over alle ontwikkelingen die zich voordoen op het gebied van onze hulpverlening aan de meest kansarmen in Roemenië. Aan de hand van een video en een presentatie, maken we u deelgenoot van de reis die van 11 t/m 18 mei jl. gemaakt is. Het is weer een ongelooflijk indrukwekkende reis geweest. **Ook nu hebben we weer een bezoek gebracht aan Moldavië.** De situatie in dit land is nog schrijnender dan in Roemenië! Met behulp van een presentatie zullen wij u meer bijzonderheden vertellen van de bezochte projecten en de zeer schrijnende situaties van de bezochte ouderen en gezinnen in Roemenië en Moldavië. Bij deze wordt u van harte uitgenodigd om deze avond te bezoeken en van uw belangstelling blijk te geven. Neem gerust familie, vrienden en kennissen mee. Aan het einde van de avond wordt er een collecte gehouden. Ook zal de verkooptafel aanwezig zijn.

Plaats: ‘Riederborgh’
Boksdoornstraat 2 te Ridderkerk
Aanvang: 19.45 uur

Kennismaking met Simon Koster, die **3500 km.** gaat fietsen naar Roemenië

Wie ben jij?
Ik ben Simon Koster en ben bijna 25 jaar geleden geboren in Ridderkerk, waar ik nog altijd woon. Als lagere school bezocht ik de 'Rehobothschool' en mijn middelbare schooltijd bracht ik door op de 'Guido de Bres'. Ik ben lid van de 'Singelkerk'. Ik woon nog thuis bij mijn moeder. Mijn broers zijn de deur uit.

Wat is je beroep?
Ik werk sinds 10 jaar als chocolatier bij chocoladeatelier 'Van Noppen'. Wat ooit begonnen is als bijbaantje tijdens schooltijd, is later mijn beroep geworden.
Ik wilde eigenlijk wel graag bij de politie, maar omdat ik te jong was heb ik een brugjaar gedaan bij de politie. Daarna was er echter een sollicitatiestop en ging deze wens niet door.
Toen dus in de leer bij Frits en een opleiding gevolgd. Aansluitend heb ik nog een opleiding in Antwerpen gevolgd en sinds 6 jaar werk ik via een vast contract bij 'Van Noppen'.

Waarom dit beroep?
Ik ben er echt ingerold en zou dit nooit van tevoren bedacht hebben. Spijt heb ik er helemaal niet van, want ik werk nu met een mooi product wat veel mensen erg lekker vinden. In dit beroep wordt veel creativiteit gevraagd. Het is hard werken, vooral met Kerst en Pasen en daar houd ik van. Door veel overuren creëer ik veel tijd voor mijn fietsvakanties.

Wat zijn je hobby's?
Fietsen staat op de eerste plaats. Naast mijn fietsvakanties houd ik ook erg van racefietsen. Ik ben leider van de jeugdclub van de 'Singelkerk' en zit in de jeugdraad. Van klussen houd ik ook, bijvoorbeeld bij vrienden die verhuizen. Ik draai mijn hand niet om voor alles wat moet gebeuren.
Verder vind ik een skivakantie leuk en doe ik graag leuke dingen met vrienden, zoals een gezellig avondje, een filmpje of voetbal kijken.

Hoe ben je aan fietsen verslingerd geraakt?
Dhr. Westeneng was een leraar op de middelbare school die op fietsvakanties ging met leerlingen. Mijn broers gingen mee en uiteindelijk ik ook. Met een groep van 10 vlogen we naar de Franse Pyreneeën en van daaruit zijn we naar huis gefietst. Toen had ik het helemaal te pakken en ben tijdens mijn vakanties blijven fietsen.
Ik fietste toen samen met mijn broer. Het ging steeds beter met zijn tweeën; we waren goed op elkaar ingespeeld en dat werkt efficiënter. Je weet wat je aan elkaar hebt en je kunt steeds langer fietsen. Mijn broer is getrouwd en sindsdien ben ik alleen verder gegaan.
Ik vind fietsen de beste manier van reizen. In tegenstelling tot wandelen kun je veel meer kilometers afleggen. Je kunt genieten van het landschap, je kunt overal komen, je kunt stoppen wanneer je wilt en je hoeft je bagage niet te dragen. Daarnaast heb je heel veel contact met de natuur wat ik erg prettig vind, maar je hebt ook veel vrijheid.
Ik zie het soms als 5 weken stille tijd. Als ik zo in Gods natuur zit en ik de beschikking heb over vers drinkwater en een mooi kampeerplekje, dan ben ik met heel weinig tevreden.

Hoeveel lange tochten heb je al ondernomen?
Deze tocht naar Constanta aan de Zwarte Zee in Roemenië wordt de 9de. De eerste was dus vanaf de Franse Pyreneeën naar huis, daarna van huis naar Praag. Toen naar midden Frankrijk, waar mijn moeder op vakantie was en weer terug naar huis. Santiago de Compastello in Spanje was de volgende bestemming. Daarna volgden nog Rome, de Noordkaap en vorig jaar Sint-Petersburg.
Het leukste is om ergens naartoe te fietsen. Je fietst naar het onbekende en dat is een doel wat je dan wilt behalen. Ergens anders vandaan naar huis fietsen, is niet leuk. Als je naar huis gaat, ga je om er te komen.

Fiets je altijd alleen?
Nee, soms met zijn tweeën. Met mijn broer beviel dat het beste, omdat we volledig op elkaar waren ingespeeld. We wisten heel goed wat we aan elkaar hadden, maar met een vriend ging ook goed.
Nadeel van tochten die je alleen maakt, is dat je ook alles alleen moet doen, zoals je tentje opzetten, koken, koffiezetten enz.
Ergens gaan eten doe je alleen niet zo snel; het is niet zo gezellig om alleen in een restaurantje te zitten, omdat je dan geen aanspraak hebt.
Als je met iemand anders gaat, dan moet het ook wel enorm klikken. Je moet hetzelfde tempo hebben. Ik wil 's morgens graag vroeg op en vertrekken. Als iemand graag wat langer slaapt, kan dat al voor problemen zorgen. Op 1 lijn zitten is heel belangrijk en daar moet je wel zeker van kunnen zijn.
Nu komen er een paar vrienden naar Constanta als ik daar aankom, waar we dan nog een weekje vakantie met elkaar hebben.

Wat eet je tijdens je tochten?
Veel pasta, want dat geeft energie, is goedkoop en overal verkrijgbaar.

Op de campings kom ik meestal vroeg aan en eet dan vroeg. Daar ben ik dan ook aan toe, dus word ik ook niet zo vaak uitgenodigd om te komen eten. Je maakt er wel een praatje, vooral met Nederlandse campinggasten.

Wanneer en hoe ben je met 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' in aanraking gekomen?
Via Corina Gouweloos, die vorig jaar mee geweest was naar Roemenië, kwam ik aanraking met de stichting.

Hoe kwam je op het idee om deze keer voor een goed doel te gaan fietsen?
Omdat ik toch naar Roemenië wil fietsen, vond ik het leuk om er een goed doel aan te verbinden, gezien de grote armoede in dat land.
Het goede doel is niet mijn hoofddoel, mijn vakantie is dat wel. Maar nu, naar een land waar hulp nodig is, vind ik het heel fijn dat ik iets kan betekenen voor anderen.

Wat is het streefbedrag van deze actie?
€ 3500,- (€ 1,- per kilometer).

Wat is je favoriete quote?
Fietsvakantiequote: Alles wat je thuislaat, is meegenomen. Je kunt op de fiets niet veel meenemen; het is basic bezig zijn. Maar je fietst ook je hoofd helemaal leeg.

Wat wil je de lezers van het Nieuwsblad meegeven?
Lezers, ga toch fietsen, als het kan, want je leert met weinig tevreden te zijn. Omdat wij het zo goed hebben, zijn we soms te onafhankelijk en ondankbaar. Door basic bezig te zijn, ervaar je de afhankelijkheid en de Voorzienigheid. Als je zonder water bent, kom je soms zomaar een bron tegen. Dat is Gods leiding.

Simon hoopt dan ook dat velen zijn ambassadeurschap financieel willen steunen met een bijdrage voor 'kinderhulp Roemenië'.
U kunt dat doen door een vast bedrag of een bedrag per kilometer over te maken op rekeningnummer NL30INGB0670471046 van 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' te Ridderkerk. Dit o.v.v. Fietstocht.

SEBASTIAN *schrijft...*

"Vertrouw op de HEERE met uw ganse hart, en steun op uw verstand niet. Ken Hem in al uw wegen, en hij zal uw paden recht maken." Spreuken 3: 5-6.
Deze verzen zijn altijd bij me geweest, vooral tijdens moeilijke tijden, die onvermijdelijk hebben plaatsgevonden. Zo heb ik de anderen in ons team geleerd om op de Heer te vertrouwen en biddend te wachten op Zijn hulp.

Van tijd tot tijd vragen we waarom we doen wat we doen. Met verloop van tijd heb ik allerlei antwoorden gegeven, sommigen hebben de tijd doorstaan, anderen bleken oppervlakkig te zijn. Vandaag geloof ik dat 'Pentru Tine' bestaat om mensen boven hun moeilijke situaties uit te tillen. Of ze nu kinderen of volwassenen zijn, gezond of ziek, trouw of niet, God heeft ons hier geplaatst om ze te zegenen met wat we doen. We helpen mensen! Sommigen in onwetendheid, sommigen in ellende, anderen in werkloosheid, sommigen in duisternis, anderen met meer kennis. Het zijn er niet veel, maar één ziel is meer waard dan de wereld! En het is niet makkelijk! Ik stel me een persoon voor die een tweede persoon op een hoger platform wil trekken. Het proces zal bijna onmogelijk zijn. De eerste persoon zal naast de tweede moeten gaan staan, bukken en de ander stevig bij de benen moeten vastpakken en hem met de kracht van zijn voeten op het platform moeten zetten. Een mooi beeld van wat we willen doen. Het is heel moeilijk om iemand te helpen vanuit een positie van superioriteit. Veel effectiever is om naar hetzelfde niveau af te dalen en er dan zelfs onder te gaan staan, als een teken van bediening en nederigheid om de verhoging echt te maken.

Al onze programma's zijn gericht op onderwijs. We geloven steeds meer dat onderwijs niet alleen theoretisch, maar ook praktisch is. U zou zeggen dat dit duidelijk is, maar dit wordt verwaarloosd in Roemenië. Ook hulp is niet altijd financieel of materieel, maar belangrijker kunnen een advies, een goed woord of een persoon die naar je luistert, zijn. Uit een recente studie blijkt dat de provincie waar we wonen de op een na minst aantrekkelijke is in Roemenië voor jonge gezinnen. Met andere woorden, je kunt hier beter vertrekken en in een andere provincie of in een ander land gaan wonen. Helaas kiezen er te veel mensen om te vertrekken en hun ouders of kinderen te verlaten, naar gelang het geval. Veel families zijn gescheiden en vertrokken naar de luchtspiegeling van een betere toekomst elders. In een ongunstige en onaantrekkelijke context heeft God ons geroepen om aan te tonen dat alle dingen met Hem mogelijk zijn. We genieten van onze 8 jaar bescherming hier in Botosani en al ons vertrouwen is op Hem! Hoe mooi bracht God vrienden uit verre landen om mee te doen aan onze projecten! Jaar na jaar groeide ons team samen met de diversificatie van de organisatieprogramma's. Alles ligt in de hand van de Heere, we vertrouwen op Hem en niet op onze eigen wijsheid! We zijn nog te klein en te jong om anders te denken! Maar zelfs als we duizend jaar en alle mogelijke ervaringen zouden hebben, zouden we naar de Heere en Zijn vriendelijkheid moeten blijven kijken om de hoop vast te houden!

In mei hebben we het genoegen gehad om voor meerdere dagen een team van 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' in Botosani te ontvangen. Het is altijd een genoegen om onze sterkste partners te ontmoeten! We hebben samen de plaatsen bezichtigd waar we de laatste tijd mee bezig zijn geweest en zijn ook een dag naar het project in Moldavië geweest. Wij zijn 8 jaar partners in een continu avontuur, hier bij de grens van de Europese Unie. We tillen mensen boven hun moeilijke situaties uit! En God heeft ons geholpen en opgetild en doet dit nog steeds bij allen die Hem willen dienen en hun naasten willen dienen. We groeien langzaam maar gezond, en de ontwikkeling van de vereniging houdt verband met de getrouwheid waarmee we blijven zoeken naar een betere toekomst voor de armen. Help ons anderen te helpen.

Sebastian Mariniuc

Roemeens recept

Aubergine salade (Salata de vinete)

Auberginesalade is een traditionele, Roemeense auberginedip of -spread, bekend als 'Salata de vinete'. Je kunt deze salade serveren met een lekker knapperig brood, wel of niet geroosterd. Voeg gesneden tomaten toe en je hebt een maaltijd. Superlekker!

Ingrediënten

Voor 6 porties

Gebruik de volgende ingrediënten:

- **3 of 4 grote aubergines**
- **¼ kop zonnebloemolie (gebruik geen olijfolie, want dat smaakt niet goed in deze salade) of 3-4 eetlepels (zelfgemaakte) mayonaise**
- **½ ui gesneden (middelgrote ui). Uiteindelijk kun je meer toevoegen als je dat wilt.**
- **zout naar smaak**

Bereidingswijze

1. Prik met een vork een paar keer in de aubergines. Gaar de aubergines op de grill en draai ze regelmatig om, zodat ze aan alle kanten garen. Je kunt ze ook op 200°C in de oven bakken. Het duurt ongeveer 30 tot 40 minuten. Zodra ze klaar zijn, af laten koelen.

2. Verwijder de donkere schil, nadat ze afgekoeld zijn. Als ze goed gekookt zijn, moet de schil makkelijk loskomen. Verwijder een van de donkere schillen en laat ze 5 à 10 minuten uitlekken in een vergiet om het bittere sap eruit te laten lekken. Het is een must! Het is goed om elke aubergine te proeven om er zeker van te zijn dat ze niet bitter zijn (als je een bittere aubergine vindt, doe die dan niet in de salade).

3. Maal ze met de keukenmachine of staafmixer, onder toevoeging van de ui, het zout en de zonnebloemolie, tot een pasta (als je geen keukenmachine of staafmixer hebt, kunnen de aubergines worden gesneden met een houten mes). En dat is het… Zet het gewoon in de koelkast en laat het afkoelen. Koud serveren is het lekkerst.

Pofta buna, eet smakelijk!

Rugtasjes

In Boven-Hardinxveld zit sinds vorig jaar een ijverige breigroep. Deze dames breien heel wat af, maar verzinnen ook andere leuke acties.
Zo hebben ze pas een lakenactie gehouden en vandaag, 6 juni 2017, heb ik daar 25 rugtasjes op mogen halen!
Deze zijn gevuld met een schrijfschrift, rekenschrift, liniaal, etui gevuld met potloden, gum, puntenslijper en verder een tandenborstel met tandpasta.
Het is de bedoeling dat die in het najaar uitgedeeld gaan worden aan de kinderen in Botosani, waar pas een schooltje is opgestart. Dames van de breigroep, maar ook alle mensen uit de Hervormde Gemeente Boven-Hardinxveld, namens de kinderen, heel hartelijk bedankt!

Kerststerren- en cyclamenverkoop

Zoals ieder jaar werd ook in december 2016 weer een kerststerren- en cyclamenverkoop gehouden.
Deze keer op 3 locaties: Woonzorgcentrum 'Uitzicht' te Vlaardingen, Zorgcentrum "Riederborgh" te Ridderkerk en Kringloopwinkel 'Noordenweg' te Ridderkerk.
We willen al deze locaties hartelijk danken voor het beschikbaar stellen van hun ruimte voor dit doel.
Velen wisten deze verkooppunten te vinden om hun huis op te fleuren met de prachtige, kleurrijke planten, in de donkere dagen van december.
Totaal werd er voor het mooie bedrag van bijna € 1000,- verkocht.

TRANSPORT

Het was op donderdag 23 februari een drukke dag voor de stichting. Op 1 dag zouden we op 3 locaties spullen ophalen voor een transport naar Roemenië. De planning was om 15.00 uur bij een school in Streefkerk, om 19.00 uur bij 'Gasterij de Ontmoeting' in Ridderkerk om aansluitend de trailer vol te maken bij de loods aan de Lagendijk. Echter liep de dag anders dan gepland. Onder het bedrijf 'Mission & Relief Logistics' was er een Roemeense chauffeur gestuurd. In plaats van 15.00 uur was hij (pas) om 19.00 uur (!) in Streefkerk. De aanwezige vrijwilligers hebben dus 4 uur moeten wachten. Door het oponthoud was de vrachtwagen om 20.00 uur bij de gasterij waarna we rond 20.30 uur bij de loods aankwamen.
Na bijna 45 minuten proberen achteruit in te rijden, gaf de chauffeur het op en moesten we maar lopen naar de dijk. We waren slechts met 6 mensen, maar gelukkig kwamen er later op de avond hulptroepen, waaronder ook een Nederlandse vrachtwagenchauffeur. Na een praatje met de Roemeen, mocht Harm-Jan Tronchet achter het stuur kruipen en de wagen binnen enkele minu- ten het erf op draaien! Super gedaan, Harm-Jan! Het laden ging in een stroomversnelling en om 22.55 uur zat de trailer vol en was de loods helemaal leeg!

We willen alle vrijwilligers enorm bedanken voor hun inzet. De één was er maar 2 uurtjes en de ander is ruim 8 uur bezig geweest. We hebben zware windstoten en regen doorstaan. Top gedaan! We zijn trots op jullie!

Projectweek 'De Zaaier' te Wijngaarden

In de week van 22 mei werd op de christelijke school 'De Zaaier' te Wijngaarden een projectweek gehouden met als thema 'vervoer'.
Door de verschillende groepen werden diverse vormen van vervoer uitgewerkt; van de trein tot de VOC. Op 24 mei was er een projectavond voor ouders en belangstellenden. Op deze avond konden we ons als 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' ook presenteren, omdat de totale opbrengst van deze week voor onze stichting was bestemd.
We waren aanwezig met de verkoop van houten speelgoed en een doorlopende fotopresentatie via een digibord in de hal van de school.
Er werd voor € 45,- aan speelgoed verkocht en veel mensen waren belangstellend naar het werk van onze stichting.
Het was een mooie avond.
De totaalopbrengst van deze week is bij ons nog niet bekend, dus dat is nog even spannend.
Maar desalniettemin: kinderen en medewerkers van 'De Zaaier', enorm bedankt voor jullie vele werk hiervoor en de ongetwijfeld mooie bijdrage aan het werk van 'Stichting Draagt Elkanders Lasten'!

Lakenactie Boven-Hardinxveld

Sinds vorig jaar augustus is er een breigroep ontstaan in Boven-Hardinxveld.
Deze groep enthousiaste dames breit iedere maand met elkaar. Ook breien de dames veel thuis, wat dan meegenomen wordt als ze samenkomen.
Toen ze hoorden dat we in januari een transport hadden met daarin 50 boxspringbedden, kwamen ze op het idee om een inzameling te houden met lakens e.d. Nou, dat hebben we geweten.
Totaal hadden ze 25 bananendozen vol met lakens, slopen, dekbedhoezen enz. verzameld!
Dit kon ik in mijn VW Polo natuurlijk nooit meenemen, maar via Peter Gouweloos kwam er hulp.
Een vriend van hem met een eigen bedrijfje, Flowers & Woods uit Barendrecht, kwam te hulp met zijn bedrijfsbus en gezamenlijk zijn we naar Boven-Hardinxveld gereden om daar de dozen op te gaan halen.
Dames uit Boven-Hardinxveld, heel hartelijk dank! Al de dozen hebben hun bestemming inmiddels gevonden in Botosani te Roemenië.

Geraniummarkt 2017

Dit jaar hebben we op 3 zaterdagen gestaan met de geranium- en perkplantenverkoop.
Dat waren de zaterdagen 29 april, 6 en 13 mei.
Tevens stonden we zaterdagochtend 6 mei bij kringloopwinkel 'Noordenweg'.
We kunnen weer terugkijken op een geslaagde actie. Gezien de verkoopcijfers kunnen we concluderen dat kringloopwinkel 'Noordenweg' toch wel de beste locatie was.
De eerste zaterdag was eigenlijk nog een beetje te vroeg, maar ja, een paar dagen mooi weer en de mensen willen de tuin in.
De tweede zaterdag was er op het dorp een ridderfestijn, dus wel druk met publiek, maar meer voor de shows dan voor de planten.
Daarentegen liep de verkoop bij kringloopwinkel 'Noordenweg' als een trein.
De laatste zaterdag was het minder lekker weer en moest zelfs de tent opgezet worden.
Maar ook toen is er nog voor ruim € 300,00 verkocht.
Al met al kijken we toch terug op een geslaagde actie met een totaalopbrengst van bijna € 1700,00.
Alle kopers en vrijwilligers weer heel hartelijk bedankt en we hopen dat jullie lang plezier mogen hebben van al die prachtige tuinplanten die weer geleverd werden door Jan Ammerlaan uit Barendrecht.

Activiteiten gedurende de achterliggende maanden:

12 januari:
Presentatieavond n.a.v. de oktoberreis 2016.

Deze keer was het niet mogelijk om de presentatie te houden in 'Riederborgh' en daarom werd uitgeweken naar 'De Gasterij', ook aan de Boksdoornstraat te Ridderkerk. Het werd een mooie avond met veel belangstelling. De fotopresentatie en de film, gemaakt door Floor Verweij, maakten weer veel indruk. De opbrengst van deze bijeenkomst was ruim € 400,-.

4 maart:
Zangavond in Tholen.

Deze avond werd door 'Stichting Help het Doel' de eerste zangavond georganiseerd, waarvan de opbrengst bestemd was voor ons project 'Gemeenteopbouw in Moldavië'. In de schitterende oude 'Grote Kerk' van Tholen zongen diverse koren en solisten. 'Help het Doel' wil de opbrengsten van de zangavonden die ze organiseren vooral bestemmen voor dit project van 'Stichting Draagt Elkanders Lasten' te Ridderkerk. We hopen op mooie opbrengsten, waarmee het Evangelie in Moldavië verder verspreid mag worden.

11 maart:
Rommelmarkt Hervormd Centrum Dinteloord.

Deze dag was er een gezellige rommelmarkt in het Hervormd Centrum van Dinteloord. Met drie auto's 'rommel' gingen we erheen en met twee volle auto's terug naar Ridderkerk. Het was niet echt druk deze dag en daarom waren we niet 'uitverkocht'. Desondanks toch nog een opbrengst van € 63,15. Er kwam ook een verslaggever langs van de 'Westbrabander' (West-Brabantse krant) die vol belangstelling was voor het werk van onze stichting. Hij zou iets over ons opnemen in zijn artikel naar aanleiding van deze dag. Prima voor onze Public Relations.

15 maart:
Presentatie op ouderenmiddag Hervormde Gemeente Dinteloord.

Er werd door Rianne een aangrijpende presentatie verzorgd van de reis naar Moldavië in augustus 2016. De 27 aanwezigen waren geschokt door de verhalen en de beelden. Ook de fotopresentatie en de film van oktober 2016 werden vertoond en lieten diepe indrukken achter. De opbrengst van het 'giftenbusje', de verkooptafel en een gift van het ouderencomité was totaal €236,65.

20 maart:
Presentatiemiddag 'Woonzorgcentrum Nebo' in Zwijndrecht.

Deze middag zijn Wim en Joke naar Zwijndrecht getogen om in 'Woonzorgcentrum Nebo' een presentatie te verzorgen. De film van de reis in oktober 2016 werd vertoond aan 12 bewoners en 4 vrijwilligers. Er was een verkooptafel en er werd gecollecteerd voor het goede doel. De totale opbrengst was het mooie bedrag van € 176,15 en een uitnodiging voor volgend jaar.

Paaseitjesactie

Zoals ieder jaar werden ook dit jaar weer chocoladepaaseitjes aan de man en vrouw gebracht. Er werden 63 kilozakken eitjes van Belgische chocolade verpakt in zakjes van 150 gram en door de verschillende bestuursleden verkocht. Het resultaat mocht er zijn: de prachtige opbrengst van deze actie was ruim € 580,-.

Van de penningmeester

In dit Nieuwsblad een verantwoording van de financiën over 2016 nadat de boekhouding is gecontroleerd door een externe deskundige. En dan zijn we ook deze keer weer dankbaar dat u ons in het afgelopen jaar bent blijven steunen. Veel hebben we kunnen betekenen voor de mensen in Roemenië. Maar ook ons nieuwe project in Moldavië is door middel van uw steun al gerealiseerd. In een hele korte tijd heeft de kleine gemeente het aangekochte huis verbouwd en doet het inmiddels dienst als kerk. Het is ontroerend om te zien hoe blij die kleine gemeente is om een eigen kerk te hebben, waar ze samen kunnen komen om het Evangelie te horen en te bidden. Er was een extra transport nodig, maar het geld daarvoor was niet aanwezig. Een oproep via Facebook bracht in een hele korte tijd een reactie van een onbekend persoon, die na enige vragen een toezegging gaf het transport te financieren. We waren verwonderd en dankbaar dat het werk op deze manier gezegend werd. Ook voor 'Pentru Tine' hebben we veel kunnen betekenen in het afgelopen jaar, dankzij de ontvangen giften. Ik wil langs deze weg ook de vrijwilligers hartelijk bedanken. Of dat het nu is dat u kleding sorteert, breit, verkoopt op de Riedermarkt of collecteert. Zonder uw hulp zou het financieel verslag er anders uitgezien hebben. Maar bovenal danken we God, die het werk in het afgelopen jaar ook weer heeft willen zegenen en de krachten gaf om dit werk voor onze naasten te mogen doen.

De penningmeester

Financieel overzicht 2016

Saldo per 31-12-2015 € 22.820,09

Inkomsten:

Pentru Tine	1.125,00
Acties	4.824,39
Huis aan huis collecte	4.404,84
Sponsoring	18.303,33
Giften/algemeen	11.122,93
Giften/transport	6.011,19
Presentaties	2.982,07
Kindersponsoring	3.610,00
Ouderen	900,00
Hulpgoederen	40.810,00
Voedselpakketten	5.380,00
Bijbels/evangelisatie	1.680,00
Nieuwsbrief	915,00
Kerkbouw Moldavië	1.901,40
Rente	55,40

Totaal	**€ 104.025,55**

Uitgaven:

Kerkbouw	3.000,00
Voedsel	5.750,00
Acties	3.011,48
Sponsoring	21.865,96
Transport	12.615,31
Kindersponsoring	3.360,00
Pentru Tine bus	600,00
Opslag	2.724,00
Nieuwsbrief	2.037,85
Pentru Tine	9.300,00
Hulpgoederen	40.810,00
Kosten bank	470,64
Diversen	1.163,44
Bijbels/evangelisatie	1.000,00
Ouderen	900,00

Totaal	**€ 108.608,68**

Saldo per 31-12-2016 € 18.236,26

Jan Verschoor
WITGOED&FIETSEN
HAVENSTRAAT 53 • RIDDERKERK • TEL: 0180-425300

Tronchet
AFBOUW
PLAFONDS & TIMMERWERKEN
Arno Tronchet
06 30 000 772
Stationsweg 223
3364 AN Sliedrecht
T 0184 63 32 77
E info@tronchetafbouw.com
I www.tronchetafbouw.com

MK
AUTOBEDRIJF Mudde & Kok

MR
Bouwbedrijf Mashro B.V.
Kwaliteit op maat!

VERBOUW NIEUWBOUW ONDERHOUD RENOVATIE
0180 - 317 271 WWW.BOUWBEDRIJFMASHRO.NL Nieuwerkerk a/d IJssel

Onderhouds- en montagebedrijf
BAS VERHOEVEN
Voor de complete montage van badkamers en al het onderhoud aan uw woning
Neem voor een vrijblijvende offerte eens kontakt met ons op of kijk voor informatie op de website
www.basverhoevenbadkamers.nl

Een bijzondere winkel!

de Kandelaar.nl
Christelijke Boek- en Muziekhandel
Openingstijden:
Maandag 13.00 - 17.30
Dinsdag 9.00 - 17.30
Woensdag 9.00 - 17.30
Donderdag 9.00 - 17.30
Vrijdag 9.00 - 21.00
Zaterdag 9.30 - 17.00
Met uw aankopen bij De Kandelaar steunt u rechtstreeks projecten ter bevordering van lectuur- en Bijbelverspreiding.
Via internet bestellen kan ook
In Uw licht zien wij het Licht
St. Jorisstraat 10 2981 GA Ridderkerk Tel.: 0180 - 42 46 98 Fax: 0180 - 43 51 52 winkel@de-kandelaar.nl

PUT
fashionstore
Onze merken zijn o.a.
Dames: Gerry Weber, Frank Walder, Marcona, Cecil, Gelco, Setter lady
Heren: Gaastra, For Fellows, Digel, VANGUARD, Olymp, Meyer, Ten Cate
Adres St. Jorisplein 32, 2981 GC Ridderkerk
Telefoon 0180 - 42 55 77 **E-mail** putfashionstore@telfort.nl
Website www.putfashionstore.nl

Sinke Services

SINKE SERVICES

Sneltransportservice
Hobbemalaan 7
2951 PG ALBLASSERDAM
Tel. 078 69 15 943
Site. www.sinke-services.nl
Email. info@sinke-services.nl

Frans Sinke
Mobiel. 06 36 17 68 29

Int.Transportservice
...At your service

• **VERF** • GORDIJNEN
• **RAAMDECORATIE**
• VLOERBEDEKKING
• **BEHANG** • GLAS

VERF& WAND WONEN **HARTMAN**
Noordenweg 69, 2984 AG Ridderkerk, Tel.: 0180 - 49 67 67

deco HOME

MAKADO
Makadocenter 54, 2951 EJ Alblasserdam
Tel.: 078 - 691 50 28

Sinke groenprojecten

Randweg 73
2951 AK Alblasserdam
Tel 078 69 34 517
Fax 078 69 34 077
Mob 06 20 63 44 88
info@sinkegroenprojecten.nl
www.sinkegroenprojecten.nl

Ontwerp - Aanleg - Onderhoud - Boomverzorging

Van De Graaf
Hovenier

Hoveniersbedrijf Van de Graaf
Van Eesterensingel 4
2951 CK Alblasserdam
Tel.: 078 - 691 64 09
Mobiel: 06 - 430 223 92

CARROSSERIEBOUW
SPEC. CONSTRUCTIE
U·D·SCHEE
Sinds 1902
ALBLASSERDAM
TEL. 078 6912441

PLAFONDS & WANDEN

LEENDERT JANSE
AFBOUW
PLAFONDS | WANDEN | AFTIMMERWERK
Resedastraat 36 | Alblasserdam | T 06-17599990 | info@leendertjanse.nl
WWW.LEENDERTJANSE.NL

da
DROGISTERIJ - PARFUMERIE
VAN ZESSEN
Smidsweg 2
's - Gravendeel
078 - 673 14 26
Makado-Center 31
Alblasserdam
078 - 691 22 68

LEEN VISSER
Wooncomfort
Dam 52-54
2951 GB Alblasserdam
Tel. 078 - 691 63 03

NUGTEREN TRANSPORT
Your partner in logistics

Rapenburg 5
2952 AP Alblasserdam
Phone +31 (0)78 6911004
Email info@nugterentransport.nl
Internet www.nugterentransport.nl

VANDERPERK GROEP

Dé **creators** van strategische online en offline communicatie

SAMEN GELOOFWAARDIG UW DOELGROEP OVERTUIGEN

Druk & Print < Design < Web < Marketing

www.vanderperk.nl